Р Е Ш Е Н И Е
№ 41980

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов
ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Петър Савчев

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8353** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.
Образувано е по касационна жалба от П. С. М., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу решение № 1860 от 26.05.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 114-ти състав, постановено по НАХД № 8252/2025 г. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № ИК-57 # 5 от 28.03.2025 година, издадено от Председателя на Сметната палата на Република България, с което на основание чл. 478 вр. чл. 171, ал. 4 от Изборния кодекс (ИК) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 171, ал. 4 вр. ал. 2, т. 9 ИК.
Касационната жалба навежда основания за неправилност на първоинстанционното решение и по-конкретно неправилно прилагане на материалния закон във връзка с установяване на понятието „рекламна агенция“, като елемент от състава на нарушението. Моли се отмяна на решението и на НП. Моли присъждане на деловодни разноски.
Ответникът по касационната жалба я оспорва изцяло.
Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на

доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:
Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.
Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.
Въззивното съдебно решение е неправилно, като са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:
От фактическа страна въззивният съд установява безспорното, че Жалбоподателят П. М. е законен представител (заедно и поотделно с В. М. Л.) на КП „Синя България“, която е регистрирана с решение № 3141-ЕП/НС от 23.04.2024 г. в Централната избирателна комисия (ЦИК) за участие в изборите за членове на Европейския парламент от Република България и за народни представители за Народно събрание, проведени на 09.06.2024 година. На 24.05.2024 г. в [населено място] от „Инфовизион“ ООД била издадена фактура №
[ЕГН], с получател политическа партия „Консервативно обединение на десницата“ (ПП „КОД“) – представлявана от жалбоподателя М.. Фактурата била за заплащане по поръчка за изработка на флаери, химикалки и запалки, която била платена по банков път от ПП „КОД“. При извършен на 15.11.2024 г. одит от служители на Сметната палата, сред които и свид. Т. П.-С., заемаща длъжността старши одитор II степен в отдел 1 ПП, ОД СО на Сметната палата, се установило, че в нарушение на чл. 171, ал. 4 вр. чл. 171, ал. 2, т. 9 ИК, за цитираната горе поръчка на рекламни материали от „Инфовизион“ ООД не била изпратена информация в законоустановения 7-дневен срок на хартиен и електронен носител за публикуване в Единния регистър по Изборния кодекс (ЕРИК). Въз основа на констатациите направени от одиторите, свид. Т. П.-С. съставила АУАН № ИК-57/21.11.2024 г. в присъствието на двама свидетели по съставяне на акта, в което посочила, че е извършено нарушение с правна квалификация чл. 171, ал 4, вр. чл. 171, ал. 2, т. 9 ИК. Така съставеният АУАН бил предявен за запознаване на упълномощено от П. М. лице – М. П., която го подписала без да отправи
възражения и получила препис. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН не постъпили писмени възражения срещу акта. Поради така съставения АУАН, на 28.03.2025 г., при идентично описание на фактическата обстановка било издадено и оспореното НП № ИК-57#5/28.03.2025 г., от
Д. Г. – председател на Сметната палата на Република България, с което на основание чл. 478 вр. чл. 171, ал. 4 ИК наложил на жалбоподателя П. М. административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 171, ал. 4 вр. чл. 171, ал. 2, т. 9 ИК.
Съгласно нормата на чл. 171, ал. 4 вр. ал. 2, т. 9 от Изборния кодекс по време на предизборната кампания партиите изпращат на Сметната палата в 7-дневен срок новопостъпилата информация на хартиен и електронен носител за включване в регистъра, на „… наименованията на рекламните агенции…“. Наказващият орган, както и въззивния съд, приемат, че не е изпратена в срок информация за наименованието на такава рекламна агенция - „Инфовизион“ ООД, която е издала фактура №
[ЕГН], с получател политическа партия „Консервативно обединение на десницата“ (ПП „КОД“) – представлявана от жалбоподателя М., с предмет на фактурата - заплащане по поръчка за изработка на флаери, химикалки и запалки, която била платена по банков път от ПП „КОД“. Основателно е възражението на касатора, че понятието „рекламна агенция“, не е легално изяснено с оглед на административно-наказателната отговорност. Ето защо, основателен е

доводът, че за да се определи дали е налице нарушението „неизпращане на информация за рекламна агенция“, то следва да се определи какви са били конкретните отношения с недекларираното дружество и да се сравнят с теоретичното понятие за съдържанието на договора за реклама. На тази база ще може да се определи дали е налице процесното нарушение. Договорът за реклама е правоотношение, в което влизат две лица – рекламодател и изпълнител, при което вторият, срещу заплащане от първия, сам извършва действия по публично разпространяване на някакви, обикновено положителни, факти за рекламодателя. По този начин се цели повлияването в някаква посока на поведението на публиката, д която рекламата се доставя. В конкретния случай не са налице такива правоотношения. Видно от самото отразяване в НП, възприето и от въззивното решение, предметът на правоотношението между партията и „Инфовизион“ ООД, отразено във фактурата, е поръчка за изработка на флаери, химикалки и запалки, която била платена по банков път от ПП „КОД“. Това разкрива характеристиките на договор за изработка по чл. 258 и сл. от ЗЗД, при който партията е възложител, а „Инфовизион“ ООД е изпълнител. В този смисъл, в конкретния случай не може да се определи „Инфовизион“ ООД като рекламна агенция по смисъла на чл. 171, ал. 4 вр. чл. 171, ал. 2, т. 9 ИК. В този смисъл, интересни са показанията на актосъставителя С. от откритото съдебно заседание от втори февруари 2026 г. пред СРС, която заявява „че поръчката на торта със син надпис, не е услуга от рекламна агенция“. При изготвянето на АУАН С. е следвало да съобрази именно това, че поръчката на флаери, химикалки и запалки не е услуга от рекламна агенция. Подобни на изложените мотиви за определянето на понятието „рекламна агенция“ са развити в цитираното от касатора Р.. № 2622/21.02.2011 г. по адм.д. № 5696/2010 г. на ВАС, 7-мо отд. Предвид изложеното до тук, касационната инстанция приема, че касаторът не е извършил нарушението по чл. 478 вр. чл. 171, ал. 4 от Изборния кодекс (ИК).

Предвид всичко изложено до тук, настоящият състав приема, че въззивното решение следва да се отмени, поради неправилното прилагане на закона, на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК.

Доколкото делото е изяснено от фактическа страна и не са налице процесуални нарушения, то следва да се реши по същество от касационната инстанция, на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, като се отмени наказателното постановление.

Уважаването на касационната жалба обуславя основателност на искането на касатора за присъждане на разноски, на основание чл. 63д, ал. 1, вр. ал. 1 ЗАНН във вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, в размер на 306,78 евро за адвокатско възнаграждение пред въззивния съд.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. второ и чл. 222, ал. 1 от АПК във.вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 1860 от 26.05.2026 г. на Софийския районен съд, НО, 114-ти състав, постановено по НАХД № 8252/2025 г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № ИК-57 # 5 от 28.03.2025 година, издадено от Председателя на Сметната палата на Република България, с което на основание чл. 478 вр. чл. 171, ал. 4 от Изборния кодекс (ИК) на жалбоподателя П. С. М., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 171, ал. 4 вр. ал. 2, т. 9 ИК.

ОСЪЖДА СМЕТНА ПАЛАТА на Република България да заплати на жалбоподателя П. С. М., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, на основание чл. 63д, ал. 1, вр. ал. 1 ЗАНН във вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 306,78 евро деловодни разноски.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.